

Mindenki célkeresztbe kerül

2016 március 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Az utóbbi id?ben úgy t?nik, Magyarország egy másik listára került fel. Azon államok lajstromára, amelyeket egyes érdekcsoportok „civil kémek” segítségével támadtak meg.

Nincs látható támadósereg, ahogy formálisan a közvélemény sem érzékel semmit. A módszer sokkal kifinomultabb. Olyan, mint a „business intelligence” kurzusokon oktatott modell.

Hollywoodi reneszánsz. A filmipar ontja magából a – sok esetben szakmai szempontból is elismerésre méltóan igényes – kémsztorikat, melyek rendre az amerikai bevételi toplisták el?kel? helyein landolnak. F?h?seik ikonok, vagy jó eséllyel válnak azzá. A rajongók megingathatatlan bizonyossággal vallják: „Nincs élet James Bond után!”

Pedig a filmvásznon megkezdett történet a stáblistával nem ér véget, a valóság napi sorozatban produkálja az újabb és újabb epizódokat. Mert sokkal több köztünk a civil kém, mint gondolnánk. A kérdés az: ?ket ki rendezi, kit?l kapják a gázsijukat, a produkció mekkora célországbeli fizetett statisztériával dolgozik, ki választotta ki a helyszínt, és pontosan mi a forgatás célja?

A titkosszolgálati módszerek és struktúrák szinte törvényszer?en és észrevétlenül hálózták be a hatalom- és profitorientált, egyre információéhesebb mindennapokat. A nagyvállalatok versenyképességének egyik záloga mára a professzionális üzleti hírszerzés lett. Nemcsak formailag, de technikailag is jóval közelebb állnak egymáshoz a nemzetbiztonsági és civil struktúrák, a felderítés (military intelligence) és az üzleti hírszerzés (business intelligence), mint gondolnánk.

A jelenséget (le)fokozhatnánk egészen az újság gazdasági rovatát böngész?ig, hisz abban egy másik természetes vagy jogi személy innovációs termékér?l talál és tesz magáévá információkat az olvasó. Ezek az üzleti hírek nem titkosak ugyan, de az adatok elemzése, továbbgondolása, más forrásból szerzett információkkal történ? összevetése, következtetések levonása már új érték teremtéséhez vezet.

Életünk mindennapjai tele vannak kihívásokkal. Egyfel?l t?lünk „lopnak” tudást, ötletet, mert meggondolatlanul kifecsegünk valamit. Másrészt mi is – nyitott füllel élve – képesek vagyunk hozzáférni idegenek szellemi termékéhez, f?ként ha az illet? nem volt elég körültekint? ahhoz, hogy levédje. Id?nként akaratlanul is besétálunk a „civil kémek” csapdájába. ?k a „business intelligence” lovagjai, felkent információzsongl?rök.

Kit?n? adottságaik révén képesek úgy beszéltetni a kiszemelt forrást, hogy az még csak gyanút sem fog. Anélkül férk?znek az ?ket érdekl? részletekhez, hogy kényszert alkalmaznának a titokgazdával szemben, vagy páncélszekrényeket törnének fel. Tudják, hogyan kérdezzenek, bár a „humánus vallatás” csak a vége a játszmának. A menetrend egyszer? és logikus: minden esetben megbízás teljesül; valaki kíváncsi valakire vagy valamire, ezért felkér egy „civil ügynököt”, aki a megbízást követ?en hozzálát a legálisan fellelhet? forrás beazonosításához.

Rengeteg lehet?ség létezik egy adott vállalattal, személlyel vagy akár egy országgal összefüggésben. Komplett ügynökségek, magáncégek szervez?dtek pusztán az interneten fellelhet? információs adatbázisok átfésülésére, az adathalászásra. Ujjgyakorlat annak, aki tudja, mit hol keressen. Így azután – megfelel? mennyiség? és min?ség? információ beszerzését követ?en – az „ügynök” az els? személyes találkozó el?tt már felkészültebb, mint az, akit?l az információt kell szereznie.

Bárki lehet civil kém. Iskolák nyíltak világszerte, melyek tanítják a fogásokat. (Az 1990-es évek végén Magyarországon is indítottam egyet Clavis – latinul: Kulcs – néven. De mint mindent, ezt is túlpolitizálta az élet és – ki tudja, milyen indíttatásból – éppen akkor még befolyásos politikusok lehetetlenítették el.) Van, ahol maguk a kormányok támogatják e speciális tudás megszerzését és alkalmazását. Nem titkoltan azért, hogy egy adott ország gazdasági potenciálja pluszlehet?séghez jusson, vagy éppen azért, hogy védekezni tudjon az idegen behatolás ellen.

Az Amerikai Egyesült Államok például leginkább mindent és minden eszközzel gy?jt, a legmodernebb technológiákat is beleértve. De idetartozik Kína és Japán is, melyek a technika mellett el?szeretettel informálódnak a külföldön ösztöndíjasként tanuló diákjaik segítségével. Franciaország sem marad ki a sorból, ott legális háttérrel és törvényi keretek között m?ködik az állam által finanszírozott – nem magánt?kéb?l fenntartott – egyik legnagyobb, „civil kémeket” képz? központ.

Persze vannak speciális országok, amelyek objektív körülmények miatt kényszerülnek arra, hogy kiképezzék civil lakosságukat. Izrael és az apartheid idején Dél-Afrika; utóbbiban a politikai és üzleti menedzsment – még a fehér

rezsim alatt – elvégezte a Német Afrika-hadtest szolgálati iskoláját. Ha nem is lett mindenki igazi kém, de olyan tudást szereztek, amely segített leküzdeni az elszigeteltségb?l fakadó nehézségeket. Izrael státusa pedig ismert: az arab országok ellenérdekelt gy?r?jében a túlélés szempontjából napi kihívást jelent a hatékony információszerzés és -felhasználás a Moszad számára.

Jól látható, hogy még a normál élettérben is van jelent?sége a „támadólagos védelemnek”. Mára azonban a legtöbb országban a békés mindennapok is tele vannak biztonsági kihívásokkal. Különösen megn? a kockázat, ha egy szuverén nemzetállam rendjét komoly és látható támadás éri. Mert az információ beszerzésén túlmutató veszély a nyomásgyakorlás a frissen megszerzett adatok felhasználásával. Ezt hívják „befolyásolási akciónak”.

Az utóbbi id?ben úgy t?nik, Magyarország egy másik listára került fel. Azon államok lajstromára, amelyeket egyes érdekcsoportok „civil kémek” segítségével támadtak meg. Nincs látható támadósereg, ahogy formálisan a közvélemény sem érzékel semmit. A módszer sokkal kifinomultabb. Olyan, mint a „business intelligence” kurzusokon oktatott modell.

Civil a civil ellen, civil gondok felvetésével.

Idegenkez?ségnek, nyomásgyakorlásnak, beavatkozásnak egy szuverén ország életébe látható nyoma sincs. Csupán a problémák tematizálása, folyamatos kommunikálása, látszólagos spontán szervez?dések életben tartása folyik. Végs? soron pedig nem más, mint az emberek érdekeinek maximalizálása zajlik. Egyszer?en fogalmazva a demokrácia kicselezése, a demokrácia alapértékeire támaszkodva. Mert nincs ebben semmi törvénytelen, ahogy nem törvénytelen a „civil kémek” játéktere sem. Legfeljebb a célkeresztbe került ember, vállalat, esetleg egy ország válik védtelenné, ha nem elég óvatos.

Szakmai értelemben szinte kivédhetetlen egy „fedett támadás” akkor, ha adott ország egyazon id?ben látható biztonsági kihívássokkal is küzd. A migrációs válságot – az európai és közte a magyar titkosszolgálatok els? számú feladatát – mindenütt csak társadalmi konszenzussal lehet kezelni. Nincs alternatíva. Bárki is van/lesz a kormányrúdnál, amíg ez a kihívás elénk tornyosul, nemzeti érdekünk érvényesítése csak közös er?feszítéssel lehetséges.

Mindebb?l következik, ha egy ország képes a nyilvános térben politikai érdekérvényesítésre nagyhatalmi akarattal szemben, azonnal megjelennek az árnyékban a nyomásgyakorlás eszközei az ellenérdekelt er?k részér?l. Felbukkannak a „civil megoldások”. És hogy mi ezzel a gond? Nem az, hogy napi politikai érdeket képvisel és hatalmi harccá silányodik, hanem hogy a célkeresztbe került ország minden (!) lakója áldozatául esik.

Földi László

A szerz? titkosszolgálati szakért?

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló